

[Hans Nielsen.]

folkning paa 28 000 Mennesker. De vil deraf se, at der i Horsens er en langt, langt større Arbejdsløshed end i nogen af de andre Byer, og det til Trods for, at de har en meget betydelig Arbejdsløshed.

Nu kan det ikke nytte, at man kommer her og paastaar, at denne Arbejdsløshed i Horsens skyldes de to forkerte Pristal, eller at den skyldes, at Arbejdslønningerne er for høje, for det er slet ikke Aarsagen til, at der er saa stor Arbejdsløshed i Horsens. Nej, den er simpelt hen en Følge af forkert Drift og forkert Administration i et meget stort Industriselskab, Crome & Goldschmidts Fabrikker; det har haft til Følge, at dette Selskab fandt sin Regning og Profit ved at nedlægge sin danske Virksomhed og gaa over til Handel alene; af den Grund standse de den store Fabrik og kastede en 300—400 Mennesker paa Gaden. Nu sagde det ærede Medlem Hr. Holstein for et Øjeblik siden, at her i Landet kender vi ikke en Arbejdsløshed Mage til den blandt Minearbejderne i England, fordi Minearbejderne har boet lang Tid paa samme Sted, har Hus og Hjem og ikke kan tage Hus og Hjem med sig, naar de flytter, men det ærede Medlem kan være overbevist om, at store Dele af disse 300 Vævere fra Crome & Goldschmidts Fabrikker har boet mange Aar i denne By og har ogsaa Hus og Hjem; store Dele af dem er gamle Mennesker, og de kan ikke flytte andre Steder hen til et andet Fabrikmarked, fordi man forlanger unge, kraftige, hurtige Mennesker; det forlanger man i de moderne Industrier, for at de kan komme i Arbejde.

Man øser altsaa alle disse 300—400 Mennesker ud paa Gaden, og hvem skal betale Understøttelse til dem? Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Korsgaard har været med til at skære den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse fra dem, de henviser dem til Horsens Kommune. Og hvad er Følgen? Selvfølgelig den, at Byen, som er saa haardt tynget, har endogsaa 30 pCt. flere arbejdsløse end selv den næste By paa Arbejdsløshedsomraadet. I den By maa Skatterne selvfølgelig stige, naar man standser en saadan Virksomhed. Jeg har jo ikke ventet mig meget af det konservative Parti i dette Spørgsmaal, men det underer mig alligevel, at den Betænkning, Partiet har skrevet, er saa fattig, at det kun har haft under Overvejelse at stille midlertidigt Ændringsforslag.

Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om han virkelig mener, at

man vedblivende kan behandle de danske Købstæder paa den Maade, som man har behandlet dem paa, siden man tog den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse væk i 1927. Det er jo ganske umuligt, at en Række Købstæder i Længden kan blive ved at holde selv ganske smaa Understøttelser. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at man i Horsens har bragt Understøttelserne saa langt ned, at man maa undre sig over, at Mennesker kan leve af den Understøttelse, de faar, men der er jo en Grænse, de maa jo i alle Tilfælde have det nødvendige, for at de kan leve, men i Længden bliver det virkelig umuligt at skaffe saadan Understøttelse.

Derfor retter jeg nu det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Er de to Linier, der staar i Slutningen af deres Betænkning, saadan en Talemaade eller Taleblomst, for at bruge et Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nylig brugte i en Afbrydelse, er det kun en Taleblomst, de har staaende der, som de kan trække frem ved et Møde, naar de kommer i Knibe hos Vælgerne, eller er det virkelig det ærede Medlems Mening, at man vil være med til at gøre noget for dem, som er bragt i ekstraordinære Vanskeligheder netop som Følge af de Forholdsregler, man foretog i 1927?

Socialministeren (Steincke): Siden jeg sidst havde den efter Omstændighederne tvivlsomme Ære at staa paa denne Plads, har det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen haft Ordet. Jeg noterede flittigt under det ærede Medlems Tale, fordi jeg ved tidligere Lejligheder har haft betydelig Glæde af at høre det ærede Medlem, men jeg maa indrømme, at jeg denne Gang strøg alle Notater og vil vente med at svare det ærede Medlem, til jeg faar Fortrykket at se, for det var mig ganske uforstaaeligt, hvorledes det ærede Medlem kom til sine Slutninger. Jeg har derfor kun et Par korte Bemærkninger til ham.

Det ærede Medlem talte om, at der vilde være naaet noget, hvis man havde været i Stand til at vise større Smidighed under Udvalgsarbejdet. Jeg skal for mit Vedkommende hævde, at jeg ikke har været i Stand til at udvise større Smidighed. Jeg gik nemlig prompte ind paa samtlige de kritiske Bemærkninger, der blev fremsat overfor mig i Udvalget, og jeg lovede paa et hvilket som helst Punkt af dem, der blev fremdraget, at stille Ændringsforslag. Større Smidighed var jeg ikke i Stand til